



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De paralytico curato a petro ca. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia Libri

Exponit verba dauid de christo
Capl'm. XV.

Tri israelite quibus

ter locuti sunt prophete, audite verba
hec. intelligite ita prophetum eum quod p
phetauit iocel de spissanci missione; quod mis
sus est spissancus ab eo quem vos interemistis;
qui alto consilio paterni dispensationis tradidit est
in manu vestras quem deus suscitauit solutis
doloribus inferni, vel quantum ad ipsum quem dolos
res penarum inferi non leserunt, vel quantum ad alios
qui per eum ab inferni doloribus absoluntur sunt;
quod palam est ex grecorum verbis. Soluens per ipsum
dolores mortis. Quia a deo suscitatus sit pro
bat per prophetam dauid. Et ponit plures iustus
propter. Sed ad hunc probandum sufficit ille solus.
Non derelinques aiam meam in inferno: nec
dabis sanctum tuum videre corruptionem. Sunt
enim verba christi ad patrem quod dicit. Non patiens
o patiens animam meam ad infimos descendentes
ibi detinens: nec corpus meum sanctificatum cor
rumpt vel incinerari. Postea de dauid non
esse hoc intelligendum ostendit: arguens indeos
de dauid operam interpretantes dices. Tunc
fratres licet audenter dicere vobis de patris
archa dauid: quoniam defunctus est, et sepultus est
apud nos: et corpus eius incineratum: et adhuc
cineres eius apud nos sunt. Unde patet non de
se illud dicitur. Non dabis sanctum tuum vides
re corruptionem. Sed prophetauit de resurrecti
one christi: quod neque derelictus est in inferno: nec
caro eius videtur corruptio. Quem suscitauit deus
cum nos testes sumus qui ad dexteram patris
sedes: misit in nos spiritum sanctum qui operatur in nobis
quem videtur. Quia autem exaltatus sit ad dextram dei
patris: iterum probat auctoritate dauid prophete
dicens. Dicit dominus deus noster sede a de
xtris meis. Quod de dauid vel alio homine non
potest intelligi. Certe summum ergo scitote hunc
iustum ita esse exaltatum et spiritum sanctum missum
quem vos crucifixistis.

De impleta propheta Ioh. Capl'm. XVI.

Sicut auditis com

b puncti se corde: et ita implita est pro
pheta iocelis: quod post ignem spiritu
sancti secundum est vapor copunctio. Et dicens
rune ad perrum et ad reliquos apostolos. Quid
faciem viri fratres. Ad quos petrus. Peni
tentiam agite: et baptizet unusquisque vestrum

in nomine iesu christi: in remissionem peccatorum
et accipientis donum spissanci: ut loquamini
varius linguis sicut et nos. Et hec erat signum
familiaire in primaria ecclesia: quod fere omnes
ascendentes de lauro loquebantur omnibus
linguis. Et nota quod ait petrus. Baptizet unus
quisque vestrum in nomine iesu christi. Formam
narrans traditionem a domino qua exprimitur trinitas
deum in primaria ecclesia subficerunt apostoli
veteres hac forma verborum. Baptizo te in no
mine iesu christi: ut ita dilatarent nomen chii.
Alius verbis pluribus exhortatus est eos per
trus. Et quod receperunt sermonem eius baptizati
sunt. Et apposite sunt numero fideli in die illa,
scilicet ipa die pentecostes anime circiter milia
milia. Et erat pluerat in doctrina apostolorum:
et in communione fractionis panis et eucharis
tie. quod in primaria ecclesia crebro etiam
prueniebat ad principalem eucharistia: vel in co
munione fractionis panis quotidiani: quod si
gulis quotidie ab apostolis frangebatur: nihil enim
habebatur propter. Si et per diem vendiderat: et pos
suerebat pila ante pedes apostolorum: quod singulis die
bus mane ascendebat in templum ad oīoem.
Sed postea redentes singulis distribuebat
panem prout cuique opus erat.

De paralytico curato a petro. Capl'm. XVII

Qui autem illa

c dā die ascenderent petrus et iohannes
in templum ad horam orationis nonā. Erat quidam claudus a nativitate qui
in gloria paralyticus dicitur: iuxta portam templi
que dicitur speciosa a speciali quoddam ornamenti
quod apposuit ei alexander bircanus. Ibidem
etiam posuit herodes aquilam auream: et erat
porta atrij virorum mundorum. Iste claudus quotidie
portabat in grabato suo ad portam illam
ut peteret elemosynam ab ingrediens in tem
plum. Et rogabat petrum et iohannem ut elemosynam
acciperet ab eis cum ascendens in repletu ad
horam orationis nonā. Fuit enim praeceptum be
breorum tribus horis orare. Unde daniel dato edictu
regis: qualibet de his tribus horis orabat
ascendens fenestrā cubiculi sui. Et hec praecep
to affirmata est ab ecclesia que eisdem horis
orat. scilicet tertia. sexta. nona. quod dominus hora tercia
flagellatus est. sexta crucifixus ascedit. nona iam
posuit. Intuenteret petrus et iohannes claudum
dixerunt. Respice in nos. Etsi diceret. Atten
de paupertate nostrā: non habemus quod port



Sicutum apostolorum

gamus tibi. At ille intuebas in eos: sperans se aliquid accepturus ab eis. Ad quem petrus. Ar gentum et auxilium non est mihi. Non enim erat suum quod reservabat in usus pauperum quod reliquerat patrimonio sua pietatis ad pedes apostoli. Quod autem habeo hoc tibi dico. In nomine Iesu Christi nazareni surgerunt ambulabat in pace. Et apprehensio manu eius dextera eleuauit eum: et punus et solidate sunt bases eius et plantae. Et stetit et ambulabat et introiit cum illis in templum ambulantes et exiliis. Quod addidit est a Luca ut ostenderet illud impletum. Saliet sicut cervus dauidus. Et videt ois populus claudum ambulante et laudante deum. Et ipsi sunt stupore et extasi in eo quod perligerat illi: scientes quod a naturitate claudus fuerat. Et cum videret petrus et Iohannes currens ad eos ad porticuum quod appellatur salomonis. I. in ea parte in qua stabat salomon dum oraret. Et videntes petrum procul admirantem super hoc miraculo locutus est ad eos.

Quibus nulli ascribebant: sed omnia deo.

Capitulum XVIII.

In Israelite quid ad mirandum: aut quid intuemini nos: quasi virtute nostra hoc fecerimus mirabilem. q.d. Non virtute nostra hoc fecimus: sed deus abraham deo Isaac, deo Iacob, deo patri nostro glorificauit filium suum Iesum: quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem ipsius indicante illo dimisisti: et vos potius iudicatis barba dimisitendis. Nomen eius: id est nominis eius invocatio: et fides habita de eo: dedit isti integrum sanitatem in conspectu omnium vestrum. Et nunc fratres scio: quod per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri. Sed quod sic predictum erat ab omnibus prophetae: oportebat impleri. Denitem ergo et profite minit: ut cum venerint temporis refrigerij a facie domini secundum tempus incarnationis: quod reuera fuit tempus refrigerij: vel discretio universalis vestra dicitur et redemptio in isto: deleantur peccata vestra. Tunc enim plene delebuntur peccata: cum virtute resurrectionis mors destruet nouissima: et cum miserit eum qui predicatus est vobis secundum Christum quem oportet celum suscipe. id est ad dexteram patris sedere vestrum in eius resurrectionis omnium nostrorum: quod locutus est dominus a seculo post omnes prophetas. vestrum ad communem omnium resurrectionem. Tunc enim reuera omnia complebuntur secundum prophetas predictas. Et ponit exempla de

bis que predixerunt de chris: et promisit moysen. De iniuria saduceorum in apostolos.

Capitulum XIX.

Oquentibus autem aplis ad populum: sanguinem

sacerdotes et magistrorum tepli: et indignati sunt oes communiter: quod ita magnificabat eum quem ipsi damnauerunt quasi reum. Et saduces specialiter dolentes: quod predicabat resurrectores quam ipsi negabantur: et intercederunt manus in eos: et posuerunt in carcere. quod iam despera erat: et non poterat eos iudicare. Multum autem qui audierant verba eorum crediderunt. Et fuerunt quod eadem dicta ad fidem conversi sunt quinq[ue] milia. Et hoc est quod lepe legitur: quod tria milia una die ad fidem versari sunt: quod ipsa die pentecostes factum est: alia die quinq[ue] milia.

Quid constanter responderunt ad interrogata in concilio.

Capitulum XX.

Littera die cogredi

a gati sunt principes sacerdotum: id est qui principatus habebant inter ecclesias: seniores sacerdotes qui nostrarum exprimunt Annas principes sacerdotum qui oib[us] prominebat: et caiphas et alexander et Iohannes. Huius post annos erant excelleiores: et quotque erant secundum generem sacerdotalem: et seniores et pharisei tractationum inuestigatores et scribere leges expositores: legesque alii exponentes. Horum distinctiones frequenter habentur in euangelio. Et statuerunt eos in medio ecclesie interrogaverunt eos in quod virtute aut in quod nostra fecistis h[abemus]. Tunc petrus spuiscit plenus rindit: primo questione eorum temeraria esse ostendit. Tunc p[ro] benefacto iudicamus: id est ad iudicium trahimur: et tanquam relarguisimus. Stulte nos arguitis. Potius oib[us]: quod in nomine domini nostri Iesu Christi quezatis crucifixis: iste sanus astat coram vobis quem deus suscitavit a mortuis. Hic est enim lapis angularis a vobis edificantibus reprobus. id est a vobis crucifixus: qui postea suscitatatus a priori factus est in caput angulari. Infactus est principes duorum plororum: qui in ipso tantum in angulari lapide sunt uniti: et non est in alio alio quo salus. Hoc est enim aliud nomine sub celo datum hominibus quod nomine Christi: in quod oportet nos salvares. Videntes autem petri et Iohannis constantiam attendentes quod illi essent idiote et illitterati: ammirabantur cognoscentes eos:

D 3